

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: ET LØVTE

Citation: Aarestrup, Emil: "ET LØVTE", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, C. A. Reitzel, 1976, s. 231. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aare03val-shoot-workid74930.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

ET LØVTE

*

I

I Danmark var det fordum Skik,
I Norges Klippekløfter,
Naar Hornet rundt om Bordet gik
At gjøre kjække Løvter.
/: Men Mændene, som gjorde dem,
Var, som bekendt nok. Helte,
Der, hvor de kom i Verden frem,
Rev Sværdet strax fra Belte. :/

II

At ikke følge denne Skik,
Som vore Fædre kunde,
Opluet af den gode Drik,
Vi have gode Grunde;
/: Thi mangen Helt er ei blandt os.
Selv ikke i at drikke.
Og til den aabenbare Trods
Sig vil ei Tiden skikke. :/

III

Istedetfor da hver især
En tapper Dyst at nævne,
Der vilde være til Besvær
Og overgaae vor Evne,
/: Vi vil tilhobe, rundt om Bord,
Et fælleds Løvte gjøre.
Hinanden give kun eet Ord,
Men et, vel værd at høre. :/

IV

Det er ei af den største Slags,
Af dem med vigtigst Mine,
Af dem, som Don Quixote strax
Vel havde gjort til sine,
/: Skjøndt mangt et artigt Ridderspil
Ved Løvtet kan forvoldes;
Thi der skal Mod og Kræfter til,
Naar det skal ærligt holdes. :/

V

Vi love da med Haand og Mund
- Som var det Bue Digre -
Ret aldrig meer fra denne Stund
At hykle eller smigre.
/: Thi Hykleri og Smigreri
Er Tidens værste Plage,
En Slump af Trællesind, som vi
Desværre har tilbage. :/

VI

Det skal ei nage som en Orm
Paa Friheds Blomst i Norden,
Der, trods en mangeaarig Storm,
Har Rødder dybt i Jorden.
/: Vi vil forfriske Rod og Top
I Danmarks skjønne Dale,
Og freidigt lukke Munden op,
Hvorhelst vi end skal tale. :/

Vi vil, som vi har Løvtet gjort,
Ei smigre eller hykle.
233 Og altsaa nytter det ei stort,
Er vi i Nød, at trygle;
/: Med Sindighed vi derfor maae
Og mandig Kløgt os vare.
Og tale djærvt, men passe paa.
Vi kan det godt forsvare. :/